

BÁGER GUSZTÁV

Esti horizont

ez a langyos záporok selymes füvek napja
mikor a gyilkosok délig alszanak
és hirtelen rátör a magány
a képmutató farizeusokra

mint samuel beckett elégiájában
a majomdombokról lefelé elefántok bandukolnak
s a szövőmadár mandarin szemekkel
a jó modor unikális mivoltán rágódik

sokat kell keresni amíg találnak
becsületes üzletembert vállalkozást
de legalább egy normális embert aki épeszű
vagy egy jó házasságot – no azt végképp nem

végül belement a játékba a felvigyázó
önként sétált a kalitkába
az adóellenőr pedig nem látott kiutat
elnézett a számok fölött és ivott egy whiskyt

mert minden szépség kelepcévé változott
minden nemes elképzelés banálissá aljasult
és minden mese véget ért –

az egyik út individualista
nem kanyarodhatsz rá a békesség által
csak harc és küzdelem visz oda
akkor se ha 1789 dicsfénye övezi
pedig igazi forradalom volt a francia
a vágyott holmik s a kínálat is: személyre szabottak

az „én” az „enyém” tetője alatt
nyögnek a „mi” és a „miénk” kulcsszavak

hippi-szerelmek célja lesz egy boldog pásztoróra
rohannak utána külön hajókra
mert az állam-egyházi kerteket
hamar fölveri a gaz

majd jön a férfiasított női erő –
a mellek diktatúrája
a csinosság fetiszizálása
a test-kultusz
a nemi szerv fitogtatása
vadító illatok hatalma
a manipuláció diktatúrája

a globalizáció sugárútján
fénylő kövek a technikai csodák
az innováció megvalósítja
a mindenütt-lét álmát
számítógépek DVD-k videojátékok tabletták
újítják fáradt kapcsolatod az idővel
múló pillanatot ígér
az örök jelen helyett

vertikális csatornákon folydogál
a kibékíthetetlen akarat
vagy ott kel hosszú útra
hol döntésekből kiszorulva
a civil szervezetre is rátelepszik
a politika mint parazita állat

a mobilitási út a folyton változás
gyönyörködtető törvénye
mikor életedet végre önállóan rendezed be
munkáid világában szabadon szörfözöl
új funkciók és felelőségek jönnek
véletlenül találnak rád de sarokba nem állítanak
partnerek jönnek családok mennek
magad is jöttment leszel

*

A kerti lóca nyugalmát
összekuszálják a gondok,
csillagutak gomolyognak
az úri sötétben.

Ha elcsüggedünk,
nem érzünk elhívást, se célt,
elénk tolakszik a köd,
a böszme eszme.

Végül csak könyörgés
marad és kegyelem.
S akkor a nagy csöndben
mintha Valaki megérintene.

